

A KENET 2.

2014. június 29.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

A *gyógyulásnak* megparancsoljuk, hogy valóságba jöjjön! A *fájdalmak* eltávoznak, erő jön a testbe. Elfogadjuk ezt, Atyám, a Jézus nevében. Gyógyulás jön az ízületekbe, *megújulnak*, felépülnek ezek az ízületek, minden fájdalom eltávozik a testekből, a fejünk tetejétől a lábunk ujjáig, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy mindezeket elvégezted!

Az *imakonferenciára* várunk benneteket. Július 5-én 10 órakor összegyűlik az országból minden imádkozni szerető személy. A határokon túlról is jönnek testvérek. Be lehet csatlakozni az interneten keresztül is. Úrvacsorát is veszünk ezen a napon.

Az egyik drága testvérünk meghívást kapott egy nagyon kedves rabbi ismerősünktől. Szintén dicsérik az Urat az ő köreikben. Ennek a meghívásnak tett most eleget a testvérünk. Közösek a szíveink. Sok minden van szellemben, amit meg lehet ragadni.

James Robison – ha ismeritek őt –, Billy Graham után talán az egyik leghíresebb baptista prédikátor, aki evangélista is egyben. James Robison, Kenneth Copeland és három-négy híres szolgáló Kanadából, illetve a világ más részeiről a pápával találkoztak. A rezidenciájában fogadta őket.

Nagyon nagy hála van a szívünkön, hogy ez a pápa ilyen nyitott. Áldjuk őt! Hisszük, hogy most az utolsó napokban, ahol élünk, Isten szeretete ki tud áradni rajtuk keresztül is a világra. A pápa szájából lehet hallani, hogy megváltozott a hitvallásuk, a katekizmusuk. Isten *Igét* az *első helyre* helyezik. En is mindjárt ennek a fontosságáról fogok szólni. Egy *egységnek* kell előjönnie Krisztus Testére.

El kell tűnnie annak Krisztus Testéből, hogy nem szeretjük a különböző gyülekezetekhez tartozó hívőket. Egy episzkopális [egy protestáns] püspök is nagyon jó kapcsolatba került Krisztus Testének többi tagjával, tehát a mi kereszténységünkkel. Talán most van először ilyen közeli kapcsolatuk. Elismerik a *teljes-evangéliumi* keresztényeket. Nagyon örülünk ennek.

Ma erről fogok beszélni. A *kenetről* folytatódik a tanítás. Az előző alkalommal az Úr a vakok szeméinek megnyílásával kapcsolatban adott nekem Igét, és arról volt még szó, hogy a szemben volt hatalmas kenet. Ma a különböző hivatalokban álló *szolgálóknak* fogok szólni arról, hogy mit kell tenni ahhoz, hogy Isten *felkenetésében* legyenek és maradhassanak.

ÉSAIÁS 10,27.

27. És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megsemmisül az iga a kenet miatt.

Ma reggel is három-négy gyógyító ajándékot hozott nekem a Szent Szellem. A legerősebb gyógyító kenet a rákbetegségre lesz. Ezt a feleségemnek is mondtam ma reggel. A bal

vesében van nagyon komoly gyógyító kenet, és más területeken is. A feleségem is mondott területeket, ahol gyógyító kenet működik ma.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kente fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Ahogy mondtam ma, és régebben is sokszor, hogy az *Igét használni* kell. Nem egy akadémikus tudományág, hogy az Igét idézzük, mert a *szellemünk*ből jön elő. Ha az ember felnövekszik az Igében, és *elhívása* van a szolgálatra, akkor – ha *felnövekedett* a szellemében – *Isten használni* fogja őt. Fel fogjuk olvasni, hogy mit tanít az Ige a Szent Szellem megnyilvánulásairól.

1KORINTHUS 12,7-10.

7. A Szellem mindenkinek ad kijelentést, mégpedig épülésre.

8. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által; másoknak pedig ismeret szava ugyanazon Szellem szerint;

9. Egynek hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítások ajándékai azon egy Szellem által;

10. Némelyiknek, csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megkülönböztetése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázata;

Az 1Korinthus 12-ben ezek a különböző megnyilvánulások. A Szent Szellem *kilenc ajándéka*, ami bármelyik *hívón* keresztül bármikor megnyilvánulhat. Ezek természetfeletti ajándékok, tehát nem természetes síkon működnek, hanem Isten Szelleme által.

Nem mondhatjuk tehát, hogy ezek az ajándékok egy emberhez tartoznának, mert nem az ember ajándékai ezek, hanem olyan ajándékok, amelyek a Szent *Szellem megnyilvánulása* által vannak, és úgy nyilvánulnak meg, ahogy azt a *Szellem akarja*. És gyakrabban megnyilvánulnak *szolgálók*, prédikátorok szolgálataiban.

A *kenet* lehet nagyobb, vagy lehet kevesebb. Különböző szolgálatok vannak, és a különböző szolgálatokban a Szellem más és *más módokon* nyilvánulhat meg. Jelenti ez azt is, hogy az egyik területen jobban kifejelezhetjük a megnyilvánulási képességet, mint egy másikon.

Az ember működhet egy vagy akár számos területen. De akkor sem mondhatjuk, hogy ez az én ajándékom, és *nem lehet érinteni* sem a *dicsőséget*, sem a *pénzt*. Ez a két legnagyobb dolog, ami a szolgálatok bukásához vezet. A következő a sorban a *kevélység*.

Az *ördög természete* ugyanis megmutatkozik az emberben, ha *megengedi* ezt, és szeretné a dicsőséget magának nyilvánítani. De ezek nem a mi megnyilvánulásaink, hanem a Szent Szellemé és Övé a dicsőség is.

Hogyha az ember *odaszánja* és odaadja az életét az *Ő látásaira*, az *Ő terveire*, az *Ő elképzeléseire*, akkor az Úr *nagyobb* mértékben, nagyobb dicsőség-megnyilvánulásokban képes *használni* azt a szolgáló edényét.

Kenneth Hagin könyveiben olvasható, és prédikált is arról, hogy ötven éves koráig nem lépett be a *prófétai elhívás* szolgálati kenetébe. Úgymond tizenkét évet elfecsérelt a

pásztorlásra. Mit mondott neki az Úr? Azt mondta neki, hogy nem hívtalak el arra, hogy pásztorolj, ezért nem kapsz jutalmat. A prófétai szolgálatod első fokát sem foglaltad még el.

A *pásztor* növekedésének és kenetének is vannak fokozatai. A *tanítók*, az *evangélisták*, a *próféták* számára is vannak különböző fokozatok. Az Úr elmondta Haginnak ebben a látásban, hogy a legtöbb szolgálat még a fejlődési fokozatának az *első stádiumába* sem kerül be, mert kiszaladnak, és elébe sietnek Istennek. Azt mondják, hogy segítségére sietek Istennek.

Ilyenkor csak annyi történik, hogy *magukat léptetik elő*: az én kenetem, az én ajándékom, az én nagy kenetem, az én nagy elhívásom. De ebből nincs semmi, ami a tiéd. Minden, amid van, azt *Ő adta* neked, és ezt meg kellene köszönnöd és *elismerni Őt* ebben. És *Ő* azt szeretné látni, hogy te még többet kapsz abból. Tehát nem a mi Urunk a probléma ebben.

Amikor a *feltámadás* megtörténik – ez az elragadtatásunkkal lesz egy időben, ugyanis az elragadtatás pillanatában a halottak feltámadnak –, mi pedig, akik élünk, a *megdicsőült* testünket fogjuk felöltöztetni. *Feltámadnak* minden időkorzsból mindazok, akik a mennyben várakoznak és mi, akik itt a földön élünk, *elragadtatunk*.

Ebben a pillanatban az ember a szolgálati *ajándékait* és a Szent Szellem *megnyilvánulásait* úgymond maga mögött hagyja. A Szent Szellem ugyanis nem fog velünk jönni oda fel. *Ő* itt marad a földön. És akkor lesz az a pillanat, hogy a te *dicsőséged* fog előragyogni, és az újonnan *felöltött* megdicsőült tested. Mindenki meg fogja látni azt, hogy valójában ki vagy.

Jézus is megmutatta ezt a két legközelebbi tanítványának az Átváltozások hegyén. Ragyogóbb, világosabb és hófehérebb volt az *Ő* egész lénye, mint a delelő nap teljes fényességében. Ez bizony egy nagy dicsőség. Tudtuk, hogy *Ő* a dicsőséges.

De *nekünk* is lesz egy *dicsőségünk*. És az a dicsőség, amivel innen elmegyünk, *besorol* bennünket a mennyben egy bizonyos sorba, ahol egy *helyet* foglalunk majd el. Mondják néha, hogy milyen dicsőségesen nézel ki. Akik idejárnak minden vasárnap, azok ragyognak. Ha az ember bekerül bármelyik *helyi gyülekezetbe* az országban, és ha rendszeresen jár az alkalmakra, akkor ez meglátszik rajta.

Már nem emlékszem, hogy hol hallottam a következő párbeszédet. De mormonok voltak ott, és az egyik odament valakihez, és azt mondta neki, hogy te bizonyára azok közül a karizmatikus keresztények közül való vagy. Honnan tudhatta? A dicsőség ragyogott. Ha a villamoson vagyok, ha az utcán járok, látom, hogyha valaki újjászületett. Lehet látni azt a *dicsőséget*, ami az Úr dicsősége, és ragyog rajta.

Az 1Korinthus 15-ben meg van írva, hogy ahogy a csillagoknak más és más a *fényességük*, úgy a mi dicsőségünk, ami rajtunk ragyog, az is változó, *különböző*. Ezért nagyon fontos, hogy a *dicsőséget* növezzük magunkban. Hogy is megy ez valójában? Úgy, hogy amikor ma innen elmegyünk, *nagyobb* dicsőséggel távozzunk, mint amilyen dicsőséggel jöttünk, mert az *Ige megvilágosít* minket.

A Kolosse levélben van valami, ami nagy segítségünkre lesz. Ugyanis az *Ige jelentősége* az, hogy Isten minden *dicsősége*, a teljes dicsősége az *Igében van*. Nem lehet másként az Úrban *felnövekedni* és dicsőségesebbé válni, csak az *Igén keresztül*. A szellemiekben is így lehet növekedni dicsőségben és megértésben, és képes vagy így *nagyobb hatalmat* gyakorolni.

Jézus nagyon könnyűvé tette ezt számunkra. Azt válaszolta, hogy *meg van írva!* Meg van írva! Erre hivatkozott. Ő volt az Ige, és Ő maga az Ige. Nem hiszem, hogy ma a jegyzeteimnek erre a részére eljutok, de ez az *Ő neve: Ige.*

KOLOSSE 3,1-4.

1. Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén,

Hogyan tudjuk ezt tenni?

2. Az odafelvalókkal törődjete, nem a földiekkel.

3. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.

Mert Ővele együtt feltámadtunk. Előtte ugyanis meghaltunk Ővele. A *sötétség* birodalmában születünk meg itt a földön. Ez a világ a *hamisítványok* világa. Először jónak tűnik a szemnek. De sokan közülünk, miután az Úrba kerültek, újra szerelembe estek a világgal. Az ördög valahogy *rászedte* őket.

A *mennyben* lesznek ugyan, de nagy *veszteségek* érik majd őket. Odafent ugyanis nem fogják tudni megmutatni azt a dicsőséget, amit itt a földön kellett volna *megszerezniük*. Mert ott feltámadt testekben fogunk élni, megdicsőült testekben.

4. Mert amikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor majd ti is, Ővele együtt, megjelentek dicsőségben.

A fő dolog, amire ma szeretném a figyelmeteket irányítani, hogy nagyon kell figyelni az *egót*, az „én”-t. A *kevélységünkkel*, a szarvunk felemelésével nagyon kell foglalkoznunk. Engem az Úr megbízott egy szolgálattal és egy *kenettel*. És ez alapján kapom majd az *ítéletet*, hogy miként használtam.

Ne gondold azt, hogy a rajtad, vagy feletted lévő kenetet nem lehetséges esetleg *tévesen* használni. Láttam óriási zuhanásokat, mielőtt még az Úr ítélete beteljesedett volna rajtuk. A kérdés úgy merül fel, hogy *én* léptettem-e elő saját magam? Vagy én nyomom-e előre a saját hivatalomat? A saját szolgálatomat én tolom-e előre? Vagy az én ajándékomat?

Az *én*, az *én*, az *én* – ezen van a *hangsúly!* Mert ha így teszel, akkor az ördögre hasonlítasz. Én is beleeshetek ebbe a hibába, és bárki, hogy saját *magunkat* akarjuk *előléptetni*. De erre ítélet száll.

Egy nagyon híres evangélista, A. A. Allen is tudom, hogy *ítéletet* kapott. Harminchárom évig élt csak. Ez nem egy túl nagy életkor. Főleg akkor, amikor a próféták mind *figyelmeztették*. Az egyik dolog, amin az ítélet esett, az *étkezési* szokásai. Nemcsak, hogy akkora lett, mint az elefánt, de miután már nem bírt többet enni, kiment a mellékhelyiségbe visszahányta az egészet és újra ment enni. Vagyis malac módjára evett.

Nemcsak ez, hanem volt egy olyan kenet felette, hogy neki a legnagyobb sátor kellett. Oral Roberts sátránál is nagyobb kellett, úgyhogy huszonötezer fős sátra kellett, hogy legyen. Rögtön a szolgálata elején a vakok szeme megnyílt, mert az ajándék működésben volt.

(A vakok szemei hatalmas módon fognak megnyílni, mert az Úr erre felkenetést adott. Meg kell tanulni, hogy Jézus miként tette. Nem jutunk előbbre, hogyha előtte nem szabadulunk meg a kevélységtől.)

Mit tett ez a szolgáló, miután meggyógyult a vak? Azonnal *adományt* gyűjtött. Miért tette ezt? Hogy még több pénzhez jusson. Az ajándékok *téves használata* a hivatallal való *visszaélés*. Azt kell megértenünk, hogy az ördög természetében van benne az *ellenszegülés*.

Amikor az ember szembesül ezzel a természettel, vagyis megkísérti ez a természet, hogy senki másra nem hallgat, én tudom, mit kell tennem. Ha az embernek valóban van egy *igazi felkenetése* Istentől, akkor a gond ott van, hogy az illető *nem fog növekedni* a dicsőségben.

Először el kell jutnunk oda, hogy A. A. Allen felkenetésében legyünk. Nem vagyunk még ott, de az ember fel tud kapaszkodni egy bizonyos szintre. Az Úr *figyelmeztető* jelzéseket küld az embernek.

Azért szólok ma erről, mert az *álmunkban* kaptunk ilyen figyelmeztetést az elmúlt héten. Nem a mi szolgálatunkat illette, hanem valaki másét. Tehát *ellenszegülésben*, lázadásban lévő gyülekezeti tagok ők.

Visszakanyarodván tehát, *követniünk* kell a Szent Szellemet mindenben, és akkor adatik meg az embernek, hogy *magasabbra* és magasabbra jut. Ha az ember az Úrban és a *szolgálatban* magasabbra jut, akkor a világtól *elkülönült életet* kell élni. A felkentek mind egytől egyig elszakadván a világtól élnek.

Kathryn Kuhlman is. Benny Hinn, amikor itt volt nálunk vendégségben, az alkalom előtt egy várakozó helyiségben tartózkodott, ahonnan minden könyvet, folyóiratot ki kellett vinni és minden tévé csatornát ki kellett kapcsolni, ami a világgal kapcsolatos volt.

Vagyis, ha az ember *megtagadja*, hogy a Szellem vezetését kövesse, azt tudjuk majd a szívünkben. Azután, ha az ember a *kevélységbe* esik bele, akkor azt mondja, hogy inkább a *saját utamon* megyek. Mert a többi kis majomnál, akik az erdőben kint vannak, te okosabbnak tartod magad. Vagy mondhatom úgy is, hogy te vagy a legokosabb kismedve az erdőben.

A Példabeszédekben van egy vers, amit szeretek az orvosoknak, az ügyvédeknek, az ítélő bírának és mindazoknak adni, akik magasan hordják az orrukat, hogy – nincs bölcsesség, és nincs tanács és megértés, nincs tanács Isten tanácsa ellen.

1SÁMUEL 15,23.

23. Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetted az Úrnak beszédét, Ő is megvetett téged, hogy ne légy király.

Kihez beszél Sámuel? Izrael királyához, Saulhoz. És bizony *elvesztette* a királyságát. Tehát ez a makacsság, ez az *ellenszegülés* olyan, mintha bálványokat imádnánk. Amikor az ember a *saját akaratát* érvényesíti, akkor az a gonoszsághoz és a bálványimádathoz hasonló Isten akaratával szemben.

Saul Izrael királya volt és az Úr *szavát visszautasította*. Isten ugyanis azt mondta neki, hogy az ellenség prédájából az összes barmot vágja le, ne tartson meg egyet sem. Ennek a magyarázatáról már korábban tanítottam.

Kromoszóma rendellenességgel éltek ezek az állatok. *Génmanipuláltak* voltak. A nefilim és a refaim korszakok eltorzult lényei voltak, és bukott angyaloktól születtek. Ezért volt szüksége Istennek az özönvízre is, mert még a madárvilágot is *megrontották* és eltorzult lények éltek a földön.

Isten Sámuelen keresztül kérdezi, hogy: Mi ez a bégetés, amit hallok a füleimben, avagy *nem engedelmeskedtél* a szavaimnak? Saul védekezik, és azt mondja, hogy: Dehogynem, mindent úgy cselekedtem, ahogy kérted. Ezeket csak azért tartottam meg, hogy áldozatokat tudjak bemutatni neked.

De ezek voltak a megrontott, hibrid lények, kromoszóma rendellenességgel. Nem Isten teremtséi voltak, és Saul ezt nem tudta. Én sem tudtam sokáig. Izraelt arra *hívta el* az Úr, hogy *pusztítsa ki* az óriásokat az ígért földjén. Azokkal kellett megharcolniuk.

Mert, ahogy a Noé napjaiban volt, úgy lesz az *utolsó időkben* is, az Úr eljövetelekor. Most is megtalálható a *génmanipuláció*, a génkeveredés, hogy az állatok génjeit és az emberek génjeit keverik. Hibrid lényeket hoznak létre. Új óriásokat akarnak kifejleszteni. Ez is megtalálható manapság. Nem fogok kitérni erre, mert ma más a lényeg.

Tehát ma az ember *megzavarhatja* a keresztények szellemi felnővekedését. Még azt is elérheti, hogy a *helyüket elhagyják* a gyülekezet tagjai az által, ha az illető előlépteti magát, és az *ajándékát előtérbe* helyezi.

A szuper tudásodat *fitogtatod*, a magas elhívásodat, a nagy kijelentésedet. *Félrevezeted* a nyáját és *elviszed* őket arról a helyről, amit Isten nekik *rendelt*, hogy ott felnővekedjenek. Magadat is *megtéveszted* vele, és így is nagyon sok *dicsőséget elvesztesz*. Megtéveszted őket is, és megtéveszted saját magad.

Láttam óriási *csodákat* azoknál, akiket az Úr *ide rendelt*. De hol vannak ma? Tegnap is volt egy ilyenre példa. Az asszony, akivel az a hatalmas csoda történt, hogy felállt a tolókcocsiból, tegnap nem volt ott a gyülekezetben, mert más keresztények meglátogatták és *elvitték* ide-oda, és ma *nem jár abba* a gyülekezetbe, ahol meggyógyult.

Azt azért megemlíteném, hogy az illető, aki őt elvitte másfelé, előtte ő maga mondta, hogy jöjjön el hozzánk meggyógyulni. És miután felkelt a tolókcocsiból, vitte tovább másfelé. És ez így folyik, amióta itt az országban vagyok.

Az Igével *harcolnak*, a kijelentésekkel harcolnak. Nem vagyunk a törvény alatt, ezt nem értik. Európában láttam ezt nem egyszer, nem kétszer, hogy Isten *felkentjei ellen* fordulnak a hívők. Mint ahogy Saul is tette ezt, Dávidot akarta megölni.

Sokan vannak, akik miután tőlünk *elmennek*, még *ellenünk* is fordulnak. És arról nem is beszélve, hogy kívül levőket is *toborozzák*. Ez része a járásnak. Az Úr egyszer szólt nekem, hogy *ne bántson* ez téged, mert eljön az idő nagyon hamarosan, hogy mindezt én *megitélem*.

Tehát ezek az angyal-ember *keresztelkedésből* származó testeknek, amiket nem Isten teremtett, nem lesz feltámadásuk sem. Sem a mennyben nincs testük, sem a földön *nincs hivatalos testük* megírva Isten könyvében.

Ezek a *démon* lények tulajdonképpen kísértetek. És ezeknek a kísértet lényeknek az alaptermészetük, hogy én, én és én magamat *felmagasztaljam*. A *Bővített fordítás* szerint megnézzük a következő Igét, amit hoztam nektek.

2KORINTHUS 4,2. AMPLIFIED

2. Mi felhagytunk azokkal a dolgokkal, amiket a szégyen miatt takargattunk, mint akik nem járunk ravaszságban és nem hamisítjuk meg Isten Igéjét, hanem a színigazság megnyilvánulása által ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének, Isten színe előtt.

Nem olyanok vagyunk, akik Isten Igéjét csűrve-csavarva megtévesztésekkel jövünk elő, *nem torzítjuk el* Isten Igéjét. Nem arra használtam Isten Igéjét, hogy azt meghamisítva hozzam nektek, hogy személyes *előnyöket nyerjek* ki belőle. Nem akartam senkit trükkökkel vagy svindlivel rávenni sem erre, sem arra.

A szolgálok – így a pásztorok és tanítók – azért kapják majd az *ítéletet*, hogy milyen *dicsőségszinten* van a nyájuk, hogy milyen kihatással voltak a dicsőségre, a szellemi növekedésre. Tehát Krisztus Testének *szellemi növekedése* szintje alapján kapják, ugyanis egy *szellemi ház*at épít az Úr. Azt a *rangfokozatot*, ahol kezdted a mennyben majd az ottani szolgálatot és életet, az határozza meg, hogy itt a földön milyen *szintre* növekedtél fel.

Pál figyelmezteti a hívőket a Kolosse 1,28-ban, hogy én nagy félelemmel, és nagy rettegéssel tanítok minden embert a bölcsességre, amit Isten nekem adott.

KOLOSSÉ 1,28.

28. Akit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állítsunk elő a Krisztus Jézusban;

Azt akarta ugyanis elérni, hogy teljes, tökéletes szellemi felnövekedettségben, *felnőtt* korban tudja állítani a *trón elé* azokat, akiket Isten rábízott. Ezzel kapcsolatosan *alázatos* volt, mert tudta, hogy milyen ítélet jön ezért. Mert ez alapján kapunk ítéletet, hogy milyen mértékben járunk *szeretettel* a másikkal, és milyen mértékben segítjük elő a másik szellemi növekedését.

Ha az ember elkezd úgy gondolkodni, hogy hiszen én már *többet tudok* a másikinál, hogy én már sokkal *okosabb* vagyok a másikinál, mekkora *nagy szolgálatom* lett...

Tehát, ha *ajándékokat* tapasztalsz a szolgálatodban, akkor tudnod kell, hogy Jézus csak *megbízott* téged ezekkel az ajándékokkal, és az Ő ajándékai működnek *általad*. Vagyis, nem te vagy az, te bolond, mondom én zárójelesen, mert ha így gondolkodsz, hogy ez mind *te vagy*, akkor a *varázslás* tudományával kezdtél foglalkozni.

Ausztráliában kezdtünk abba belemenni, hogy így gondolkodtunk, és ezért megtérés ideje kellett, hogy jöjjön. Tehát meg kellett *térnünk* abból a mondásunkból, hogy: *Isten azt mondta* nekem, hogy...! És ezt sokszor kellett tennünk. Ahelyett, hogy azt harsogtuk, hogy Isten azt mondta nekem, úgy kellett mondanunk a dolgot, hogy: *Úgy hiszem*, Isten Szellemé abba az *irányba vezet* engem, és azt mondja nekem...

A démonok nagyon szeretik, amikor az ember *kevélykedik*, mert *viszálykodást* lehet vele szítani és megosztást, és *szakadások* jönnek. Így lehet *elveszíteni* az embernek a dicsőségét és a *rangfokozatát*.

Tehát én a *jutalmamat* nem az alapján kapom majd, amit én teszek, hanem az alapján, hogy ti mit tudtok *beteljesíteni* a tudásotok által. Mi együtt egy krisztusi Test vagyunk, ami növekszik, szélesedik, terjeszkedik. Többen vagyunk és felnövekszünk az Igében. Azt hiszem az Úr nagyon elégedett így velünk kapcsolatban.

Elmegyünk a Zsoltárok 75-re, és itt olvasunk Igét. Nem egy hosszú zsoltár, de megértést fog nekünk hozni.

ZSOLTÁROK 75,1-10.

1. Hálát adunk neked, oh Isten, hálát adunk neked;

A *hálaadás* áldozatát *állandóan* fel kell emelnünk a trón elé. Ugye?

ZSOLTÁROK 75,2-10.

2. Amikor a megszabott idő eljön, igazságosan fogok ítélni.

Azt mondanám most el nektek, hogy egy versenyfutásban vagyunk. Ez azt jelenti, hogy ezt a futást be is végezzük. Tehát, hogyha eljön a vasárnap, akkor nem a nyugdíjasok bevásárló körútjára indulunk.

A világ más helyeivel összehasonlítva, más helyeken könnyebben megy előre az Evangélium, és nagyobb munkákat lehet elvégezni. Ezért mondja Isten azt, hogy Ő igazságosan fog ítélni. Ha egy *kemény* helyre helyezett, akkor az alapján kapod majd a *jutalmadat*, hogy ott *megálltál*.

3. Megrendül a föld és annak minden lakosa; én erősítem meg annak oszlopait.

4. A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedjete; és a gonoszoknak: Ne emeljétek fel szarvatokat!

Miért nevezi őket az Ige gonoszoknak? Mert *felemelgetik* a szarvaikat.

5. Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatok megkeményedett nyakkal;

6. Mert nem napkeletről, sem napnyugatról, s nem is a puszta felől jön a felmagasztalás;

7. Hanem Isten a bíró, aki az egyiket megalázza, a másikat felmagasztalja!

8. Mert pohár van az Úr kezében, vörösbortól pezseg, nedvvel tele; ha tölt belőle, még seprejét is issza és szopja a föld minden gonosztevője.

Nekünk van egy másik poharunk, az az *Úrnak a kelyhe*. A gonoszok pedig Isten ítéletének kelyhét fogják kiinni, és megfelelő mértékekben fogja kimérni az Úr. A Jelenések könyvében azt is írja az Írás, hogy ki kell inniuk teljesen az *Ő haragjának poharát*.

9. Én pedig hirdetem ezt mindörökké, és dicséretet mondok a Jákób Istenének.

10. És a gonoszoknak szarvait mind letördelem; – vagyis lecsökkentem az erejüket –, az igaznak szarvai pedig felmagasztaltatnak.

Megnöveli az ő erejüket – mondja egy másik fordítás. Ezt akarjuk mi. Mi az igazak vagyunk. *Köszönjük Uram, hisszük a növekedést, az erőnövekedését, a csodákat, a gyógyulásokat, a szolgálatokban való növekedést!* Erre vagyunk rendelve, és erre kell menetelnünk. Azt a *keménynyakúságot*, amivel az ördög akar megkísérteni néhányatokat, figyelni kell rá, és akkor tud az *Úr használni* minket.

FILIPPI 2,1-5. 7-16.

1. Ha annakokáért helye van Krisztusban a bátorításnak, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Szellemben való közösségnek, ha helye van az irgalmasságnak és könyörületességnek,

2. Teljesítsétek be az én örömet azzal, hogy egyetértésben legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, ugyanazon indulattal lévén.

3. Semmit ne cselekedjete versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván magatoknál.

4. Ne keresse ki-ki a maga hasznát, hanem mindenki a másikat is.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

Az az indulat legyen bennetek, hogy mit lehet *segíteni* a másiknak, az az értelem, az az elme legyen bennetek.

FILIPPI 2,7-16.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónvá lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozta néki oly nevet, amely minden név fölött való;

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké.

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Tehát *Jézus neve* mindenek felett való, ezt olvastuk most itt az előző versben.

12. Annakokáért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán az én jelenlétemben, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel munkálkodjatok üdvötökre.

Félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez az üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek, mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.

13. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.

14. Mindent zúgolódás és versengés nélkül cselekedjete;

15. Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint a csillagok e világon.

16. Életnek beszédét tartván élébük; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába.

Hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába – mondja itt az apostol –, hogy dicsekedhessem veletek majd a Krisztus napján. Tehát Isten igenis *törődik* a ti jó voltotokkal, hogy jól menjen a dolgotok. Ha olvassuk tovább a fejezetet, látjuk, hogy írja az apostol, hogy mindenki csak a saját hasznát, javát keresi, és nem azt keresi, hogy mi az, ami a *Krisztus Jézusé*.

Abban az időben, amikor Csehszlovákiában voltam, Moraviában, hogy még pontosabban szóljak, nagyon jól növekedtek a dolgok, nagyon jól ment minden, de megkaptam az üzenetet belül, hogy rossz irányba haladok. Két hónapra előre le voltak már kötve az alkalmaim. A legutolsó alkalom, amit megtartottam, 11 busszal jöttek az érdeklődők, csupán egy településről. Tehát növekedett a szolgálat.

Mi az, amit tettem? Lemondtam az alkalmakat. Miért? Amit mondtam az előbb. Mondom, hogy *rossz irányba* haladok, nem az Úr akarátában, és nem kapok jutalmakat érte, akárhány busz is jön.

Egy alkalmat lemondtam, amit nem kellett volna, azt a mai napig bánom. De az Úrnak gondja volt rájuk, mert elküldte Reinhard Bonnkét oda, és aki érdeklődött, az megkapta az Úr szolgálatát és újjászületett. Tehát az Úr nagyon komolyan gondolta, hogy abba az irányba menjek, hogy az *Ő tervei* beteljesedhessenek.

Az a *keményfejűség*, ami van az emberekben, az a kárukra válik akkor, ha itt az idők végén *rossz irányba* haladnak. Az ember saját *önszántából* elhatározza, hogy én pedig ezt fogom tenni, nem foglalkozom senkivel. Nem pásztor volt az álmomban, hanem a gyülekezet egy tagja.

Tehát az *utolsó időkben* nincs itt az ideje és a helye, hogy az ember a saját feje után menjen. Mert nagy *veszteségek* követik azokat a rossz döntéseket úgy, ahogy Saulnál is, nagy bukás lett a vége.

Tehát nem az *én szolgálatom* a legnagyobb dolog a világon, az *Ő szolgálata* a legnagyobb dolog. De, ha *hűséges* vagy ahhoz a *helyhez*, ahova Isten téged elhelyezett, akkor ott fog ragyogni a *dicsőséged*. Általában az ember mindig *kicsiben kezd*, bárkiről legyen szó.

ZAKARIÁS 4,10.

10. Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az ónkövet. Hét van ilyen, az Úrnak szemei ezek, amelyek átpillantják az egész földet.

RÓMA 12,10.

10. Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek.

Ezt *szereti* az Úr, az ilyenfajta mentalitást. Ahelyett, hogy magadat tisztelnéd meg azzal, hogy te ki vagy, *tiszteld* meg a *másikat*. Azt is írja az Írás, hogyha a *kicsin hű* vagy, majd akkor *bíztatik* rád az, ami a tiéd, a sok. Ha máséval hű vagy, akkor bízzák rád a sajátodat.

Ha Benny Hinn összejövetelét szerveznéd, és nem tudsz hűen bánni, és nem tud az Úr megbízni benned a máséval, ki bízza rád az igazi kincseket? Most éppen egy vendég-szolgálatot hívunk meg, s ahogy nekem bánnom kell övele – a *legjobb módon* fogok bánni, igaz, és helyes módon fogok gondot viselni róla.

Tehát az, hogy hogyan kezdünk a mennyben, az itt a *földön dől el*. Ha az ember nincs újjászületve, akkor semennyi dicsőség nincs benne Istentől. A *dicsőségeknek fokozatai* vannak. Minél nagyobb a *közösséged*, a kapcsolatod az Úrral, annál *nagyobb* a dicsőséged.

Ha kevesebb az *Ige* benned, kevesebb a dicsőség benned. Ahogy itt vagy, ez a dicsőség *növekszik* benned, terjeszkedik. Amíg az *Igét szolgálják* neked, addig ez a dicsőség növekszik. Olyan sok keresztény van, aki nem jár gyülekezetbe. Hogyan *ismerhetik* meg az Igét, ha nem járnak egy igei gyülekezetbe? Persze ma már az interneten sok minden elérhető.

A pusztaságban, a sivatagban mindenki mondhatja, hogy teljes szeretetben járok mindenkivel, de *nem vagy megpróbálva*, mert te vagy egyedül. De ha jársz a gyülekezetbe, ott tudod *gyakorolni* a szeretetben járást, és növekszik a dicsőséged. Ahogyan a földön felnövekszik a *dicsőséged*, az dönti el, hogy a *mennyben* hol foglald majd el a *helyedet*.

Láttam ezt, hogy ez így működik. Száz százalékban igaz. Ugyanis mindenki számára *rangfokozatok* vannak. Teljes rendben vannak a sorok, mindenkinek *meghatározott helye* van. Az *Ő* teremtése hatalmas. A seregei, hetventrilliónyi *angyali serege* van. Hatalmas teremtése van Istennek.

Amikor Jesse Duplantissal folyt az Úrnak a beszélgetése, azt mondta neki az Úr, hogy azzal, hogy a mennybe kerülsz majd, nem szakad meg az evangélista szolgálatod. Nem mondott el nekünk az Úr mindent. De ha ránk tekintenek, akkor most hús vagyunk, hústestben élünk, és az Úr azt mondta egyszer, hogy megbántam, hogy az embert teremtettem. Ezért *özönvízzel* kellett elpusztítania a földet. Ádám tudta.

Két jelet adott Isten, a *tűznek* még jönnie kell. Az egész kozmosznak tűz által meg kell emésztetnie az Úr szava szerint, és *újra* fogja *teremteni* azt Isten. Mert e világ istene ítéletet kapott. Erről is jön majd egy tanítás, hogy az e világ fejedelme megítéltetett.

A jó ebben, ami öröm nekünk, hogy a dicsőségben való növekedésnek soha *nem lesz vége*, a mennyben is növekszünk, csak növekszünk és növekszünk.

A *szolgálatokban* is vannak növekedési *szintek*, és vannak *rangfokozatok*, mint az apostolok között is. Amikor a tizenkettőből egy kiesett, akkor az egynek helyére sorsot húztak a jelöltekből. Kettő közül kellett választani, hogy melyik foglalja el a helyét annak az egynek. Olyannak kellett lennie, aki mindvégig az Úrral volt.

Vagyis tizennégyen biztos, hogy mindig az Úrral voltak, ez ebből kiderül. A *rangfokozatok* így hangoznak: apostolok, próféták, evangélisták, pásztorok, tanítók. A tanítóknak nagyon veszélyes a helyük, mert ítéletet kapnak, és ráadásul, aki nem tanító, és úgy tanít...

Kenneth Haginnek azt mondta az Úr, hogy a legtöbben el sem foglalják a szolgálatuknak még az első szintjét sem. Azt hiszem, hogy ő ötven éves volt, amikor a prófétai hivatalába az alapszintre fellépett.

Tehát, amikor az ember kezd, akkor a kezdeteknél mindannyiunknál megvannak azok a bizonyos *kezdeti nehézségek*, és az Úr segít nekünk azokból *kijönni*, és annak megfelelően kapjuk a jutalmainkat is, hogy *kitartunk* abban. Növekszünk tehát dicsőségről dicsőségre, egyre inkább az Úrhoz válunk hasonlóvá.

Figyelmeztetéssel mondanám ma, hogy el ne ragadtassál abban a gyönyörűségben, hogy ez az *én* szolgálatom, az *én* ajándékom, és ki, ha *én* nem. Szeretnénk látni nagyobb keneteket, szeretnénk látni nagyobb dicsőségeket. Azt is kell értenünk, hogy egy futásban vagyunk, a futásunkat meg kell futni, és be kell érni a *célba*.

És összességében, mint egy nagy csapat, együtt futjuk a futásunkat a világon mindenfelé, a szolgálatoknak *együttes futásuk* van. Nem az a részünk, hogy mindent egymagunk végezzünk el. Tehát neked sem kell egymagadban mindent elvégezni, csak a *saját részedet*. Azt a kis részt, ami rád bízott.

Dick Mills próféciáját elő kellene keresnem, de visszaemlékszem rá, hogy a *világ minden tájára* kiküldött minket. Most például az indiai vízumomat intézem, és megvan a jegyem is. Danny Pollock kapcsán jött ez a szolgálat, ő nem egy bőbeszédű ember. Mit mondott? Hogy *kiszélesedik az utad* – ezt prófétálta felettem. Tehát az Úr még hozzáad a szolgálatomhoz. Ha nekem így kiszélesedik az utam, akkor mindnyájatoké, mert egy *család* vagyunk.

A legfiatalabb lányomnak, Sarah-nak mi volt az *álma*? Azt álmodta, hogy együtt repülünk, és azután neki elkanyarodott az útja, az Úrral jobbra kellett mennie, a többiek pedig haladtak tovább abba az irányba, amerre kellett menni. Az álom egy dolgot mutat, hogy *együtt leszünk*.

Tehát, lehet, hogy meg akarsz szabadulni tőlem, de én akkor is itt maradok veletek. Kis vicc ez nekem, de az Úr megbocsátja. Én nem akarok megszabadulni tőletek. *Szükségünk van egymásra*, ugye? S, hogy *együtt teremjük* meg a gyümölcsünket.

A közbenjáró imádságok, amiket végez az Úr általunk, annak nincsen párja. Nincs az Úrnak annál jobb imaanyaga, mint amit itt rendelkezésére bocsátunk. Használja az imaedényeinket a közel-keleti helyzetekre, rendszeresen. Alapvetően most odamennek az imáink.

A legnagyobb dolgok, amik a földön most történnek: Góg és Magóg idejében vagyunk, szemünk előtt zajlódik. A síita népek, Iraknak a harcai, a Mahdi jön majd elő. Az időknek a legvége, utolsó pillanatok. Tehát ezt, ahogy tanítottam a Jelenések könyvéből, úgy fog megtörténni. Nagyon közel vagyunk az *idők végéhez*. A vérholdak is ezt pecsételik el, egyik a másik után jön, vérholdak és napfogyatkozások. Zsidó ünnepnapokra esnek.

Mi egy boldog csapat vagyunk, mert növekszünk együtt. Egyre jobb munkahelyeket kapnak a szentjeink, és egyre nagyobb fizetéseket. Ez rendszeres, hétről hétre vannak ilyen jelentések. Köszönjük az Úrnak, mert Isten felmagasztalja az Övéit. Azt hiszem, hogy segítség az nekünk, hogyha *együtt maradunk*.

Tehát nincs különleges kijelentés nálam, csak az, hogy a *szemünk előtt* láthatjuk a történeteket. Isten felépítette a csatamezőt, tökéletességben készíti elő a Góg és Magóg háborúját. Miután mi elragadtatunk, akkor jön ez a háború, én még most is így hiszem. Nekünk akkorra megdicsőült testünk lesz, az elragadtatáskor öltjük fel.

Nagyon jó időkben élünk itt a földön. Különleges idők, mert az *Úr használhat* minket, az Úrnak nagy *gyülekezeti Teste* van, hatalmas, igen erőteljes, és mi része vagyunk ennek. És azon az *igaz úton* akarunk maradni, és a keskeny ösvényen, úgy, hogy a Szellemet követjük. Mert mindez egybe egybevág a végére. A gyülekezeti időkorszaknak a *vége lesz* akkor, az lezárul.

Jesse Duplantist ezért vitte az Úr a mennybe, hogy ezt közölje vele. Mit mondott az Úr neki? *Jövök!* Mondd meg nekik! Mindenki tudja, Uram. Azt mondja az Úr: nem tudják! Mi már tudjuk.

Álljunk fel, arra vagyunk büszkék, hogy az *Úr használ* minket. Növekedést akarunk ebben, az erőnek a növekedését, az ajándékok növekedését. Azok az evangélisták, akik már odaát vannak, az *ő ajándékaik* is mind *itt maradtak* a földön, az Úr fogja *szétosztani* ezt.

Sokat tudunk így elvenni az ajándékokból, főképp az evangélisták. Több kijelentést az Igéből, nagyobb dicsőséget, nagyobb megértést, nagyobb bölcsességet. És az jön velünk. Ötszáz gyülekezet van. Ámen!

Mondja mindenki, hogy: *Elfogadom. Többet fogadok el a friss kenetből, gyógyulásból. Egészséget fogadok, amíg az Úr el nem jön. Addig fog az Úr használni nagyobb mértékekben, mert odaszánom magam az Úrnak és az Igének. És elfoglalom a helyemet, a számomra készített terveket, és azt választom, hogy a Szent Szellemet követem az életem minden vonatkozásában. Köszönöm, Úr Jézus! Minden dicsőséget Néked adunk, azért, ahogy használsz minket. A szolgálat, amellyel minket megbíztál, a Szent Szellem ajándékaival, amivel megbíztál, és ebben az Urat magasztaljuk minden tekintetben. Minden dicsőség és tisztelet az Úr Jézus Krisztusé. Ámen!*

Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.